

DUIVENDAGBOEK MAART 2013 ,

De voorbije maand februari is bij mij een drukke en stresserende maand . Gewoon omdat er een einde moet komen aan de “ chaos “ . Jonge duiven in de nesten van verschillende leeftijden , jaarlingen overwennen , jonge duiven in de pas leren lopen , de duiven voor de zware fond koppelen enzovoort , enzovoort . Zoveel en meer

“ kopbrekens “ !

Komt daar nog bij dat het weer nogal wat roet in het eten gooit en dat er dagen zijn dat ik eigenlijk niet wil buiten komen . Het is meer dan 100 jaar geleden dat het in de eerste helft van Maart zo slecht was en dan denk ik sarcastisch dat het wellicht aan de “ opwarming “ (?) van de aarde zal liggen .

Gisteren (14 maart) ben ik door het oog van de naald gekropenMen had een onschuldig sneeuwvlokje voorspeld , niets van betekenis . Mijn zware fondmannen waren 8 dagen gekoppeld aan duivinnen die het hok al kenden en zodoende als de jaarlingen “ op de stek “

(nestjagen) zaten zou overwennen een koud kunstje worden , vermits ze de duivinnen zouden volgen . Ik had dit gebeuren al een paar dagen uit gesteld wegens het barre weer maar nu moest en zou het gebeuren . En het ging redelijk goed , tot ze met een twintig-tal de lucht in gingen

en het begon te sneeuwen . Zoals voorspeld een paar vlokjes . “ Geen paniek ” zo dacht ik .

Maar toen begon het ECHT te sneeuwen . En ik zag de bende verdwijnen in een sneeuwstorm die (gelukkig maar) een klein kwartier zou duren . Ik hield mijn hart vast ! En terecht , want toen de bui voorbij getrokken was , was er geen duif meer te zien zover ik kijken konEn ze zijn terug gekomen , tot uren later , nu en dan ene ... en nog eneen nog ene ...

Mijn Tine en ik zaten in onze veranda tegen de zon in te turen en te hopenTot ze er allemaal waren en ik zwoer dat ik dat risico nooit meer zou nemen !!

En ik zou dus geen jonge duiven meer buiten laten vandaag . Maar het werd toch zo mooi en helder en met een uurtje vertraging werd de eerste ploeg van 26 buiten gelaten . Ze trokken zowaar weg , hoog en ver , tot ik ze niet meer kon zien . Meer dan een uur vlogen ze ! “ Zo vreemd is dat niet “ dacht ik “ we zijn tenslotte al half maart “ En waar ik eigenlijk niet meer op gerekend had gebeurde toch ! Het begon weer te overtrekken . Je houd het niet voor mogelijk , zo’n verraderlijke toestand heb ik nog nooit mee gemaakt !!

Als ik jonge duiven afzet , dan krijgen ze één maal daags eten waarbij ik met zo’n click die gebruikt wordt in de hondendressuur steeds hetzelfde geluid maak . Ze kennen dat zeer vlug en tijdens de eerste 14 dagen krijgen ze dan de vrijheid **NA** het eten . En dan worden de rollen

omgedraaid en gaan ze een uur **VOOR** de dagelijkse kost naar buiten en neemt de dril een aanvang . En dus ...toen de eerste sneeuwvlokken vielen kon ik ze nog net naar beneden click-en ; O.K. dacht ik . OEF !! maardoor een plotse schrik bevangen stoven ze weer weg , het luchtruim in . GODVERDOMME !!! De helft , ongeveer , plofte vrijwel onmiddellijk terug op het platte plastiekgolfplaten dak van mijn kotje , maar de andere helft verdween in de bui , steeds verder en hoger . Ik click-te als een razende maar tevergeefs . Maar God zij dank , verdween de sneeuw , net zoals een uur voordien “ als sneeuw voor de zon “ en ze kwamen allemaal terug . Eind goed al goed , maar heel slecht voor mijne

tikker

.... Op bijgaande foto ziet u een deel van de sneuwploeg ; Foto genomen na zo'n halfuurtje , veilig en wel terug op het hok .

Wat mij ook bezig hield dezer dagen , is mijn deelname aan de Belgian Masters , met onze groep

“ Hoop in de toekomst “ ; Op een andere plaats in deze site kan u het verhaal lezen van “ SVEN “

Zijn zusterke werd als enig jong bij de tweede ronde geplaatst die al 14 dagen geleden afgezet werden . Als ik er bij plaats worden ze niet verwend en kunnen ze slechts één maal per dag hun buikje vullen . Meestal blijft het de eerste dag bij onwennig toekijken en afzien van den honger. De tweede dag vallen ze dan het eten met buitengewone ijver aan . Als er een beetje kwaliteit in het duifje zit zorgt dat zelden voor problemen..

Ik was dus eigenlijk wel benieuwd hoe “ zusterke “ het zou doen want dat kon mij ook een indicatie geven naar het wedervaren van haar broertje daarginds in Nevele ...Een mens is daar toch mee bezig hé....

Welnu ...” Zusterke “ toonde zich uit het goeie hout gesneden want ze eiste al onmiddellijk haar plaats op tussen de collega's . Piepend , drummend , vechtend voor de beetjes . Ik heb er een paar beelden van . Ze is genoeg te herkennen aan de gele nestpluimpjes op haar kopje . Ik gooi ook altijd een paar handsvollen voer in de gritpot en kijk ! Ze heeft die zowaar in beslag genomen terwijl de collega's verwonderd toekijken ...En dat beste vrienden stelt mij weer

een beetje meer gerust over het
gebeuren in Nevele .Sven was nog jong toen hij naar ginder
vertrok , maar aan de gedragingen van zijn zus te zien zal hij

zijn

plan wel trekken....

Tot genoeg